

FEMAD

Národní přehlídka amatérského činoherního a hudebního divadla
FEMAD Poděbrady / Divadelní Třebíč

Festival mladého amatérského divadla — Poděbrady — 9.–12. 5. 2002

číslo 3

30. ročník

11. května

Rozhovor se Simonou Bezouškovou, režisérkou inscenace Návštěvník

Proč jste se rozhodla realizovat právě Návštěvníka?

Dostal se mi do ruky text této hry, který mě zaujal na první čtení. Vybírala jsem z kratších textů a mezi nimi byl i Eric-Emanuel Schmitt.

Tento autor není příliš známý na českých divadelních scénách...

U nás snad, ale ve Francii patří k nejuznávanějším autorům. Pokud vím, píše i Belmondovi hry přímo na tělo.

Jak se vám pracovalo na hře, která rozhodně není jednoduchá?

Snad to bylo poučné pro všechny, já jsem si poprvé zkusila režii, takže se postupovalo pomaleji, ale musím říci, že to byla příjemná spolupráce.

Jak se díváte na zvolené téma? Myslíte, že má co říci dnešnímu divákovi?

Určitě. Otevírají se otázky střetu reálna se světem mimo realitu, jde tady také o hledání víry v Boha.

Kdy jste měli premiéru?

Loni v červnu a odhadem počítám, že dnes hrajeme asi po desáté.

Co připravuje Divadlo bez záruky?

Kolega Petr Bláha Nejedlý režíruje hru Dvojplošník v hotelu Westminster, kterou napsal anglický autor Ray Cooney.

Renata Fiedlerová v roli Anny ve hře E.-E. Schmitta Návštěvník

Opět se jedná o nějaké závažné téma?

Ne, tentokrát jde o komedii, aby se divák mohl u nás také pobavit. Premiéra by měla být na podzim.

-čej-

SMUTNÉ

Včera jsem na tomto místě komentoval – a to zcela nezaujatě – postoj zdejší královny k milovníkům a potažmo ke králi. A co se nestalo?!

Opět se ukázalo, že mocní tohoto světa neradi slyší, natož čtou to, co jim nejde pod vousy. Je skutečně smutné, že nad malichernou větou ve zpravodajství, vystihující skutečnost a holou pravdu, nedokáže mávnout rukou ani slavný husitský král. Nakonec, není se co divit, jeho mírové snahy v Evropě moc neuspěly, děti se mu taky dvakrát nevyvedly, s Matyášem Korvínem si nerozumí... tak si vylévá zlost jinde. Těžko říci, jestli příčinou jeho duševních stavů je časté pití láku od okurek, nebo jiná zajímavá záliba.

Ano, přátelé, na poděbradském zámeckém nádvoří se pomocí hrubé síly potlačuje svoboda slova! Kdysi tak oblíbený a milovaný panovník včera opět projevils státnickou nerozvážnost! Anebo pan král změnil názorovou orientaci a dnes už patří k euroskeptikům?! Protože až se tato zpráva o do nebe volající nespravedlnosti donese do Bruselu, nevím, nevím, jak to bude s naším vstupem do Evropské unie!

-čej-

Hana Steberová, Jana Lukšová: A pořád se točí aneb Volná inspirace Dekameronem

SpoDiNa Gymnázium Orlová, režie H. Steberová a J. Lukšová

Včerejší divadelní program zahájil soubor SpoDiNa Gymnázia v Orlové představením s názvem A pořád se točí aneb Volná inspirace Dekameronem. Autorkou předlohy jsou režisérky inscenace Hana Steberová a Jana Lukšová. Bohužel, nezbyvá než konstatovat, že se představení vymyká kritériím národní přehlídky a že došlo k omylu při jeho doporučení a zařazení sem. Což není pochopitelně vina souboru. Za těchto okolností chápeme jejich představení jako školní práci a z tohoto hlediska je také posuzujeme.

Položme si otázku, co by mělo splňovat pěstování divadla ve škole. Mělo by především vést ke kultivaci hlasového i fyzického

projevu, k přirozenosti jednání v situaci, k celkovému osobnostnímu rozvoji studentů. Můžeme si položit i otázku, zda je toho možné dosáhnout na uvedené předloze. Téma Dekameronu je jistě mladým lidem blízké a dobře mu rozumějí, ale samotná předloha a její jevištní naplňování působí poněkud klopotně. Místo jednání v situaci sledujeme pitvoření, přehnanou gestikulaci a mnohdy křečovitý šaržírující hlasový projev, nekvalitní mluvu. Vidíme a slyšíme spoustu začátečnických chyb – výslovnost slova „jsem“ s j, polykání koncovek, nepřirozené frázování, neobratné aranžmá (postavy, které se nemají potkat, se srazí)... A tak dále.

Je to škoda, protože vidíme chuť mladých lidí dělat divadlo a bavit tím sebe i diváky. Je to dvojnásobná škoda, protože této chuti by mělo být využito k výše zmíněné kultivaci a osobnostnímu rozvoji. To, co sledujeme, však bohužel z tohoto hlediska působí kontraproduktivně – vede k povrchnosti a pitvoření v duchu pokleslé televizní zábavy.

ex

Rozhovor s Hanou Steberovou a Janou Lukšovou, autorkami a režisérkami souboru SpoDiNa

Představte nám váš mladý soubor. Co znamená název SpoDiNa?

To je taková složenina znamenající Spolek divadelních nadšenců. Náš soubor netrvá dlouho. Loni jsme nastudovali Werichovu Lakomou Barku. Hra měla úspěch, takže rádi pokračujeme dál.

Inscenace, kterou nabídnete v Poděbradech, má v názvu také Boccacciův Dekameron. Byl pro vás skutečně inspirací?

Inspirací se staly dva nebo tři příběhy té slavné knihy. Jinak jsme hru tvořili pro naše představitele, chtěli jsme, aby si zahrál každý, kdo má zájem, aby každý dostal prostor. Takže jsme roli, nebo alespoň roličku připsali každému přímo na tělo.

Jaký je zájem o hraní divadla na vaší škole?

Největší zájem o divadlo byl mezi chlapci. Když jsme začínali, tak přišla jenom jedna dívka. Potom se to začalo vyrovnávat. Věk členů souboru se pohybuje od 14 do 18 let.

Co připravujete dál?

Zatím nemáme konkrétní plány, ale určitě nás něco napadne a budeme pokračovat v nastoupené linii. Také musíme počítat, že někteří členové odejdou, ale to už je úděl každého studentského souboru. □

Eric-Emanuel Schmitt: Návštěvník

Divadlo (bez záruky) Praha
režie Simona Bezoušková

Divadlo (bez záruky) Praha si vybralo k nastudování hru francouzského autora a odborníka na metafyziku Erica-Emanuela Schmitta nazvanou Návštěvník. Výchozí situací hry je počátek druhé světové války a rozhodování Sigmunda Freuda, zda má opustit Vídeň, kde žije. Režisérka Simona Bezoušková tuto obsáhlou filosofující předlohu razantně seškrtala, přičemž vše podřídila závěrečné větě, kdy Neznámý říká Freudovi: „Doted“ sis myslel, že je život absurdní, ale on je tajemný.“ Text, který po úpravě zůstal, je v podstatě tezevitou kostrou a tu je třeba naplnit divadelními situacemi. Soubor hodně spoléhá na sílu textu a při jeho reprodukci nezapře poučenost a znalost řemesla, je cítit snaha o aranžmá. Ale ono tajemno, o němž je v závěru řeč, se už v dostatečné intenzitě realizovat nepodařilo. Možná je to skutečností, že výchozí situaci – tlak gestapa na Freuda, zadržení jeho dcery Anny gestapem, rabování a vydírání – berou aktéři stoicky, jako premisu, která je daná, jako nutný odrazový můstek ke hře, k oněm následným rozhovorům Freuda s Neznámým. Kdyby tato situace byla ztvárněna divadelněji, plastičtěji, bylo pak vykojení Freuda, ono tajemství, s kým že to vlastně vede dialog, daleko působivější. Pak by měl Freud ve své nejistotě v závěru skutečně důvod vytáhnout revolver.

Aleš Novák se s postavou Freuda vyrovnal na slušné úrovni, zatímco Petr Bláha Nejedly v roli Neznámého zřejmě neustále hledá onu tolik potřebnou polohu tajemnosti. Ale určitě ji nenajde v překotnosti, s níž hovoří, a nám pak uniká smysl leckterých promluv. Odpovídající je výkon Renaty Fiedlerové v roli Anny, zatímco jednání Davida Slížka v postavě Nacisty by mohlo být razantnější.

Na závěr můžeme konstatovat, že nás soubor potěšil dramaturgicky náročnou volbou i krokem, který až dosud udělal pro její jevištní ztvárnění. Pevně věříme, že tím jeho práce na inscenaci nekončí, a doufáme v její další pozitivní vývoj. **ex**

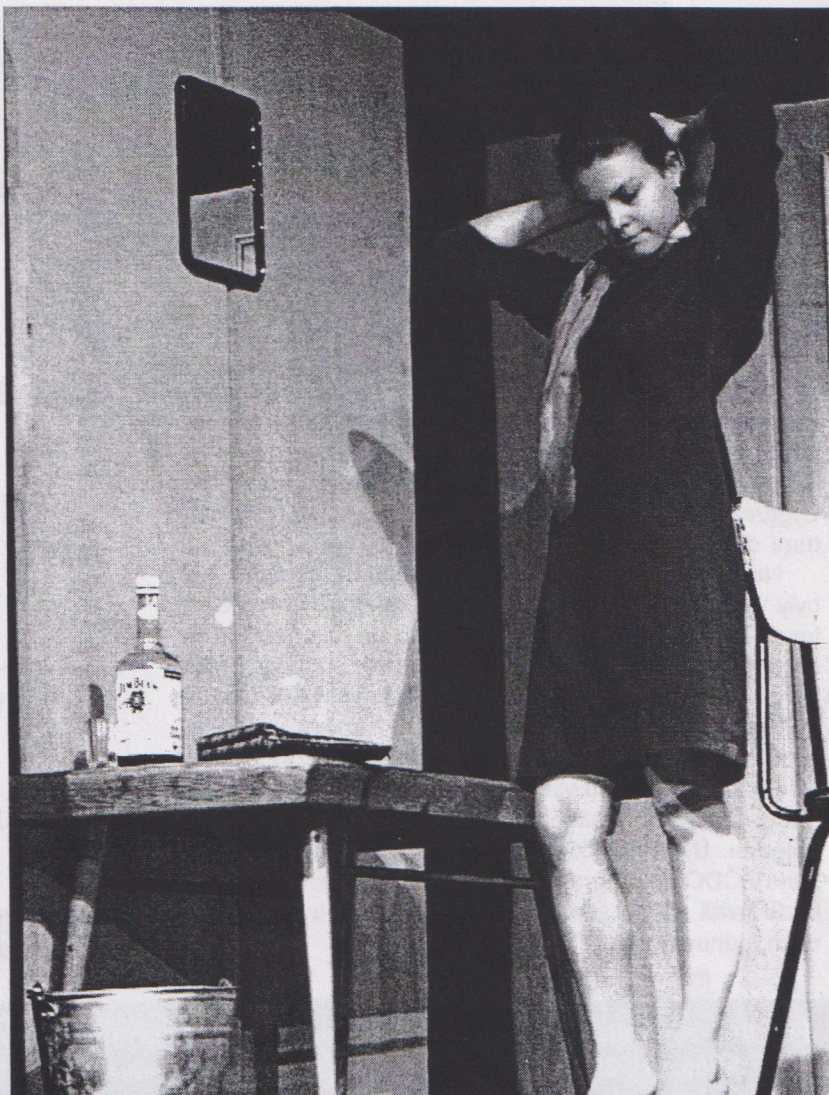
Arnošt Goldflam:

Horror

divadlo Luna Stochov, režie Luboš Fleischmann

Hra Arnošta Goldflama Horror vznikla koncem sedmdesátých let jako podobenství tehdejší společnosti. Je to černá groteska, klauniáda s řadou gagů, s nimiž Goldflam umí skvěle pracovat. I když je poměrně pevně spjata s dobou vzniku a jejím klimatem, jsou v ní jistě i přesahy, kvůli nimž může být lákavé inscenovat ji dnes. Nejspíš proto si ji zvolilo k nastudování Divadlo Luna Stochov.

Je však třeba konstatovat, že se mu tak docela nepodařilo svůj záměr sdělit – o mnohém se pouze dohadujeme, v leccems tápeme, klademe si řadu otázek. Scénografie se důsledně drží sedmdesátých let. Podílí se na ní režisér inscenace Luboš Fleischmann, takže to jistě není náhoda. Sledujeme tedy jakousi rekonstrukci? Jenže tomu neodpovídají ani změny v textu, ani výklady postav a herecké prostředky – z rodiny se vymykající syn se tu neodlišuje svou normálností, kvůli níž je nakonec zlikvidován (zabita jeho fantazie). Tady to není tak jednoznačné a vypadá to, že divní jsou všichni. Uveďme si jako příklad situaci, kdy syn přichází na snídani s knihou – u Goldflama je to proto, že ho ostatní nezajímají a uzavírá se do svého světa. V této inscenaci se řadí mezi ostatní a působí stejně nepatřičně jako oni. Má to být tedy o všeobecném šílenství dnešní doby, o jeho postupném narůstání? Pak je to ale poněkud krotké a málo úderné. A co znamená například stín za dveřmi v úvodu inscenace? Proč je okno zatloukáno mimo scénu a životní prostor syna se příliš nezmenšuje? Proč dostává syn elektrošoky na srdce, když by mu měly vymazat jeho odlišné myšlenky z hlavy? A můžeme klást další a další otázky. Je zřejmé, že stochovští vědí, co chtějí (koncepcí – leccos naznačují v programové brožůře přehlídky), ale nejsou natolik důslední, abychom to dokázali přecítit. **ex**

Rozhovor s fotografem Ivo Mičkalem

Jak se z amatérského herce stane profesionální fotograf?

S amatérským divadlem jsem začínal v Jablonci nad Nisou. Před lety se objevila potřeba zhotovit fotodokumentaci. Po prvních pokusech mě tato tvorba lákala stále víc. Přišly na řadu různé festivaly, začal jsem také studovat uměleckou fotografii u profesorů Šmoka a Valáška, studium skončilo v roce 1996. Ovšem nastal konec s amatérským hraním divadla.

Kde všude dnes působíš?

Prioritou je dnes Divadlo ABC, potom se pohybuji různě po republice. Mohu jmenovat Hradec Králové, Most, připomenu i loutková divadla, v Brně Radost, plzeňskou Alfou, liberecké Naivní divadlo, širší záběru je velká. Nesmím zapomenout na divadelní festivaly ve Vysokém nad Jizerou, Hronově a Třebíči, těší mě stále zájem ochotnických souborů. V poslední době jsem dělal snímky ze dvou premiér v ABC: jednak to byla hra Jsem špatná ženská v režii Jiřího Fréhára, jednak komedie Na titulní straně v režii Milana Schejbala

Tvým zájmem je pouze činoherní divadlo?

Kdepak, například spolupracuji s Evropským centrem pantomimy neslyšících, a to znamená, že jsem zván na různé přehlídky a další aktivity, příkladmo jmenuji kolínský festival Otevřeno. Mimo jiné fotografuji také scénický tanec a loutkové divadlo.

Co tě čeká v brzké době?

V divadle ABC premiéra muzikálu Jeptišky. Současně mé práce jsou také výstavy – v loňském roce se moje snímky objevily v Chrudimi při loutkářském festivalu, konaly se některé výstavy regionálního charakteru, u nás v Jablonci a podobně. Na podzim chystám velkou výstavu do Prostějova. Samozřejmě spolupracuji s Amatérskou scénou a Divadelními novinami.

Národní přehlídka jednoaktových her v Holicích

Každý druhý rok vyhlašuje SČDO soutěž v interpretaci jednoaktových her. Letos se uskuteční národní přehlídka ve dnech 24.–26. května (týden po Divadelní Třebíči) v Holicích za přispění městského i krajského úřadu. Organizace se ujal stejně jako v předchozích letech Kulturní dům v Holicích.

Na národní přehlídce vystoupí celkem 11 souborů, jež byly vybrány z 35 přihlášených. Některé z nich se prezentovaly na oblastních přehlídkách nebo na Štronzu v Moravské Třebové. Vystoupí například divadelní soubory: Kollár z Police nad Metují, Triarius Česká Třebová, MKS Červený Kostelec, Havlíček z Neratovic, D3 Karlovy Vary, Repete Praha, Karel Čapek Děčín, Podivídl ažažaž Aš.

Po každém bloku vystoupení se koná rozprava s porotou. Slavnostní zakončení je v neděli 26. 5. 2002 dopoledne. Bývá obvyklé, že nejlepší inscenace je navržena SČDO do programu Jiráskova Hronova. To se však letos uvidí až po šestihodinovém maratónu předvedených jednoaktovek. □

*Dvorní fotograf FEMADu
a Poděbradských dnů poezie Ivo Mička*

Dnes na programu

10.00 h	Divadlo PoHrdobci Česká Kamenice
Eugène Ionesco: Plešatá zpěvačka
13.00 h	Divadelní společnost Žumbera Plzeň,
tvůrčí skupina Skoronarváno
Jan Kraus: Nahniličko
16.15 h	Rozborový seminář
(Plešatá zpěvačka, Nahniličko)
19.30 h	Divadlo BLIC Ostrožská Nová Ves
Kolektiv divadla: Setkání s Kateřinou
22.10 h	Rozborový seminář
(Setkání s Kateřinou)

Slavnostní vítání souborů králem Jiřím
na prvním nádvoří poděbradského zámku

11.30 h	Divadelní společnost Žumbera Plzeň
17.00 h	Divadlo BLIC Ostrožská Nová Ves
18.00 h	TY-JÁ-TR Praha

Zítřka na programu

10.00 h	TY-JÁ-TR (Nucený výsek) Praha
Daniela Fischerová:
Hodina mezi psem a vlkem
12.50 h	Rozborový seminář
(Hodina mezi psem a vlkem)

ZAKONČENÍ FEMAD PODĚBRADY 2002

V DIVADELNÍM KLUBU

s občerstvením

se o vás od 09.00 do 02.00 hodin
stará divadelní spolek Jiří

Mediálním partnerem FEMAD je Týdeník Nymbursko